

S iū quis scđm spēm mandati carnaли obtulerit: hec anima
 una ex pplo ſtre: que peccauit nolens faciendo unū de man
 datis dñi qđ n̄ fier & deliquit. Et idō adiungit i subseqn
 tib: & cū notū factū fuerit illi peccatū qđ peccauit: adducet
 mun̄ suū ante dñm. Debet enī munus offerre animacū ei
 inotuerit: quia d̄s n̄ querit carnale ſacrificiū: quia ſacrificiū
 dō est fp̄ contribulatus. Notū fit qđ ei peccatū ſuū cū didicerit
 a dño diocente. miām uolo & n̄ ſacrificiū: & cū agnouerit
 immolare ſacrificiū laudis i ecclā: & reddere altissimo uota
 ſua. p dñm xp̄m dñm n̄ m: cui laus ē & glā in ſclā ſclōz am.

De eo qđ ſcriptū ē. si aū xp̄licit Omelia. ii. Incipit
anima peccauerit & audierit Omelia ii i.

uocē iurānti: & hic testis sit aut uiderit. aut c̄ſci
fuerit: si n̄ indicauerit. & ipſa accipiet peccatū ei: & anima
quacūq; tenerit omnē rē inmundā. aut morticinū. aut
aſera captū. & ceterā. V e ſacrificiū que offerunt ab his qđ p igno
rantiam. ut qđ n̄ uoluntate peccauerit: ſermo ē. Vnde & i ſupio
rib: cū de pontificis ſacrificio dicerem. obſeruaunt n̄ ē ſe
ſcriptū qđ ignorauerit. f: si quis bene meminit eoz que
dicta ſt: potest dicere nob̄ qđ ſacrificiū qđ pontifice p peccato
diximus obtulisse: figura x̄ tenere posuum. Et c̄ueniens n̄
uidebit: ut xp̄e qđ peccatū nescit. p peccato dicat obtulisse
ſacrificiū: licet p misteriū reſ agat: & idē pontifex eadem
ponat & holla. H ide qđ ſi & adhec poſſum hoc m̄ occurtere:
qđ xp̄e quidē peccatū n̄ fecit: peccatū tam p nobis factū ē.
duq; erat in forma dī i forma ſerui ē dignat. dū qđ ūmortalis ē